

יום ה', ד' בטבת תשס"ה (16 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

על מגרש הגאווה הלאומית [סיום המאמר]:

=... כל אלה הם גורמים מרכזיים בתהליך היחלשותו של האתוס הכללי של התחדשות ובנייה לאומיים. **במקביל**, החישוקים שליכדו את מגזרי האוכלוסייה השונים הלכו והתרופפו. תחושת הליכוד הפנימי בקרב אזרחי ישראל פינתה את מקומה לסולידריות "שבטית". כל מגזר ממגזרי החברה פועל מתוך מחויבות סקטוריאליות להשגת עמדות-כוח ומשאבים.

[קטע זה הופיע בדף של כ"ה בחשון ש.ז.]: **מה, אם כן, קושר - תודעתית - בין תושבי מדינת ישראל באשר הם?** מהו הדבק הרגשי שמחבר את אזרחי המדינה אלה לאלה? מה מונע אטומיזציה מוחלטת של החברה? מבט מרפרף על פני 30 השנים האחרונות מגלה כי היו אלה בעיקר אירועים דרמטיים, רבים מהם קשורים באובדן חיי-אדם ובטרגדיות בעלות אפיל ציבורי, שהולידו תחושות עמוקות של גורל משותף ושל ערבות הדדית. מנגד, מספר הישגים במגרש הספורט הולידו תחושה אחרת. כדוגמא, בעקבות הניצחון על אלופת איטליה, "מובילג'ירג'י" וארזה, על חודה של נקודה (77:78) באפריל 1977, מאמר המערכת ב"הארץ": **"זוה בעצם מה שרצינו כל אותן השנים: להוכיח לכל, כי אנו שייכים לעילית שבחבורה - גם בספורט"**. ... ועוד: כאשר במאי 2001 גברו כדורסלני "מכבי" על "פנאטיניקוס" אתונה 67:81, על רקע אירועי האינתיפאדה ופיגועי התופת בישראל, גם הפעם נודעה לזכייה משמעות החורגת מתחומי עולם הספורט. במשך שני ערבים רצופים גדשו עשרות אלפי ישראלים - ודוק: "ישראלים" ולא דווקא חובבי ספורט - את כיכר רבין. יותר משניכר כאן הרצון לקבל את פני הכדורסלנים המנצחים בתשואות, כאקט של אהדה גרידא, באה לידי ביטוי תחושת ה"ביחד" של גברים ונשים, צעירים ומבוגרים, דתיים וחילוניים. ברוח זו כתב המשורר נתן יונתן: **"המוני בית ישראל רצו לבטא באותה נהירה לכיכר רבין את גאווה, את אחוותם עם ישראלים אחרים ואת אהבתם לאלה שניצחו ואיפשרו להם את רגעי השמחה שעלתה על גדותיה"**. פעם נוספת באה לידי ביטוי יכולתו של הספורט לזקק רגשות לאומיים ממעמד ספונטני מתקשר שבו שותפות כל שדרות הציבור. **עמידתה של ישראל במבחנים קשים לאורך כל שנות קיומה, תוך כדי חתירתה להשגת נורמליזציה קיומית, לא היתה יכולה להיות מושגת אלמלא תחושת "ביחד" עמוקה שממנה נגזרת מחויבות של מגזרי החברה אלו כלפי אלו.** גם בעידן שבו נשחטות פרות קדושות ומקופלים דגלים אידיאולוגיים שבעבר הונפו ברמה, ואולי דווקא בגלל תהליך זה, קיים הצורך במנגנונים אינטגרטיביים שיסייעו בחיזוק הלכידות של אזרחי המדינה, ובמיוחד בשעה שנדמה כי "העולם כולו נגדנו".

הישגים ספורטיביים יוצאי-דופן נדירים במקומותינו, והזכיות המעטות בתחרויות חשובות אינן בעלות משקל מצטבר שיקנה לנו מעמד של מעצמת ספורט עולמית. ועם זאת, הנטייה לנכס כל הישג כזה, אישי או קבוצתי, לעם כולו מעידה כאלף עדים על תרומתו הייחודית והמשמעותית של הספורט להוויה הקולקטיבית שלנו. הספורט מפזר את המועקה הלאומית, מכניס צבע והתרגשות לחיינו ומטעין את מצברינו הפטריסטיים.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

כניסת השבת	16 ¹⁷ (ב"ש):	16 ⁰³ (י-ם):	16 ¹⁷ (ת"א):	16 ⁰⁶ (חיפה):
צאת השבת	17 ¹⁶ (ב"ש):	17 ¹⁸ (י-ם):	17 ¹⁹ (ת"א):	17 ¹⁷ (חיפה):

פרשת השבוע: **"ויגש"** [בראשית מ"ד 18 – מ"ז 27]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ד' בטבת תשס"ה (16 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[<http://lib.cet.ac.il/pages/item.asp?item=8692&kwd=6280>]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

כניסת השבת	16 ¹⁷ (ב"ש):	16 ⁰³ (י-ם):	16 ¹⁷ (ת"א):	16 ⁰⁶ (חיפה):
צאת השבת	17 ¹⁶ (ב"ש):	17 ¹⁸ (י-ם):	17 ¹⁹ (ת"א):	17 ¹⁷ (חיפה):

יום נעים ושבט שלום! פרשת השבוע: "ויגש" [בראשית מ"ד – מ"ז 27]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.